

241

Πληρεξουσιότης

/ Φ 141

φ. 137^Γ

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 24/ εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά / [᾽Α]ννέζας Μπελεγροπούλας τῆς κρητικιάς γυνῆς τοῦ Κά-
που Κωνσταντῆν ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν / [κε]ρά ᾽Αννέζα ὁμάδι μετὴν θυγατέραν τῆς
τῆν κερά Μαρούλα λέγοντας ἡ αὐτὴν κερά ᾽Αννέ / ζαν πῶς ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρίσκεται
ὁ ἄνδρας τῆς ὁ ἄνω λεγόμενος Κάπο Κωνσταντῆς / εἰς τὴν Κρήτην τῆς ἐμήνυσεν
ὅτιν νὰ πάρῃν τὴν κόρην τος νὰ πᾶσιν ἐκεῖν νὰ τὸν εὐροῦ / σι διὰ τοῦτον λοιπὸν ἡ
αὐτὴν κερά ᾽Αννέζα θέλοντας νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ ἀντρός τῆς / καθὼς τῆς γρά-
φειν νὰ πάγῃν νὰ τὸν εὐρου διὰ τοῦτον ἀφήνει τὸν σύντεκνόν τῆς τὸν κύρ/Νικόλα
Πετινάκην κύριον καὶ καθολικὸν νοικοκύρην ὡς τὸ ἴδιόν τῆς κορμὶν εἰς τὸ σπὶ / τιν
τῆς ὅπου ἔχειν ἀγορὰ εἰς τὸ μέρος τοῦ Χαντακίου ἀπὸ τὴν Μαρία τοῦ Στεφανᾶ
καθὼς / γράφειν ἡ γραφὴν τοῦ ἡγου ἡ ἀγοράν του τὸ ὅποιο σπὶτιν τοῦ τὸ ἀφήνει
τοῦ αὐτοῦ ἄνωθεν συν / τέκνουν τῆς νὰ τῶχην καὶ νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ κυριεύῃ
ὡς ἴδιος νοικοκύρης ὡς καὶ τοῦ λόγουν / τῆς καὶ ἀπὸ κανένα νὰ μὴν ἔχῃν καμμία
πεύραξιν μήτε νὰ μπορῇ τινὰς νὰ τὸν ἐδία / σείσῃν μήτε νὰ τοῦ ἐναντιηθῇν ἀλλὰ νὰ
τὸ κρατῇ πάντα εἰς τὸ χέρι του ἕως οὗ νὰ πά / γῃ ἡ αὐτὴν κερά ᾽Αννέζα εἰς τὴν
Κρήτην νὰ ἀνταμώσῃν τὸν ἄντραν τῆς καὶ σὲ ὅ,τιν ὁρ / δινία ἐθέλασιν τοῦ μηνύσῃν
ἀπὸ κεῖν οὕτως θέλει ποιήσῃν καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαί / ωσιν τῆς παρούσας
γραφῆς βάζουν καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος /.

/ — Καλλίνικος ἱερομόναχος Πολέμαρχος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε: —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

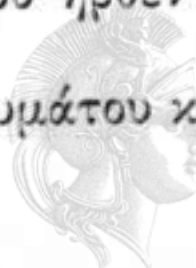
242

Κληρονομικὴ σύμβαση. ᾽Αβαντάριο

φ. 137^ν - 138^Γ

/ + ᾽Εβγαλμένο ἀπὸ τῆ Σεβαστῆ τῆ μάνα τῆς Μαρίνας ποὺ ἤρθεν τῶρι.

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ ᾽Αγίου Πνευμάτου καὶ τῆς

ὑπερευλογημένης / δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 6/. Ἀβαντάριο ὁποῦ / κάμνει ὁ μαστρὸ Γεώργιος Κατζιάνης τῆς ἀδελφῆς του τῆς κερά Μαρίας διὰ νὰ πάρη ἄνδρα / τὸν κύρ Σταμάτην τοῦ Περ- γαντῆ εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁ / γία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Καὶ ἐν μπρώτοις τῆς τάξειν τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέν / τη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ πατέραν τος καὶ τῆς μητέρας τος ὁποῦ εὐρίσκουν / ται εἰς τὸ Κουσάντασιν καὶ τὴν ἐδικὴν του ὡσὰν γονέος τῆς ὁποῦ φαίνεται ἀντὶς διὰ τὶς γονέους / τος ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν εἰκόνες δύο ἡ μία Δεσποτικὸν καὶ ἡ ἄλλη Θεο / τόκειο ἔτιν τὸ σπίτιν τὴν κάμαρα τὴν σύνμπλια τῆς κερά παπαδιᾶς τοῦ ποτὲ Πανιόλου / καὶ ἀπὸ πανωθιὸ τοῦ σπιτίου τοῦ κύρ Τζάνε Μπατζέρα ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικὸν τῆς. Ἀκόμα / τιλάρι ἓνα καὶ μαξελαρομάννες τέσσερεις καὶ μαξελαροντύμαντα ζευγάρια δύο σεν / τόνια ζευγάρια δύο καὶ πάπλωμα σμυρίναικο ἓνα καὶ βελέντζια μεγάλη μία καὶ / κουρτοῦ- νες δύο ἡ μία ἀσπροκέντητην καὶ ἡ ἄλλη μαυροκέντητην πουκάμισαν τέσσερα μπου / στομπράτζολα ζευγάρια δύο τὸ ἓνα κοκκιναβέλουδα καὶ τὸ ἄλλο πρασιναβέλουδα καὶ πο / διές τέσσερεις καὶ μπόλιες πέντε ταβλομάντηλο ἓνα καὶ πετζέτες δέκα. Ἔτιν μπάκον / ἓνα μὲ τὸν μπαγκάλη του καὶ κασέλες δύο καὶ μία κρεββαταριά μὲ τὰ φουρνιμέντα / τζη. Ἐπειτα τὸ ἑμισὸν ἀμπέλιν ὁποῦ ἔχουσιν ἀπὸ τῆς θείας τος τὸ εὐρισκόμενον εἰς / τὸ μέρος τῆς Ἀγίας Ἀννας τὸ σύνμπλιο τῆς κερά παπαδιᾶς τοῦ Πανιόλου καὶ σὶν / [.....]ρι Μοστράτου ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικὸν τῆς. Ἀκόμα τάξει τῆς ὁ αὐτὸς μαστρὸ / [.....] ρεάλια εἴκοσι πέντε ἦτοιν (νούμερο) 25. Ἀκόμα λέγειν ὁ εἰρημένος μαστρὸ Γεώργιος / [.....] ἄλλο ἑμισὸν ἀμπέλι τοῦ ἄνω- θεν ἀμπελίου ὁποῦ κρατεῖν τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν κύρ / Τζάνες Μπατζέρας τὸ κρατεῖ ἕως τὴν ζωὴν του καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του εἶναι τοῦ αὐτοῦ μαστρὸ Γε / ὠρ- γην ὡς λέγειν καὶ ἔχειν λέγειν καὶ ἄλλα πράματα εἰς τὰ χωρία ἡγου δύο σπίτια εἰς τὸ ἀπάνω χωριὸ / στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο καὶ ἓνα κομμάτιν χωράφιν μὲ τρεῖς συκιές μέσαν καὶ μία ἑρινιά σύνμπλιο τοῦ γερομονά / χου τοῦ ἀμπελίου τοῦ Ἀγίου Ἐλευ- θερίου καὶ σύνμπλιο τῆς ἀδελφῆς του τῆς Καλῆς. Ἀκόμη ἕτερον χωρά / φιν μὲ δύο συκιές μέσαν καὶ μὲ δύο ἐλιές καὶ μὲ τρεῖς πρυνιές τὸ σύνμπλιο τοῦ Παραρά. Ἀ / κό- μη ἕτερον χωράφιν στὸν Ἅγιο Μύρωνα τὸ ἔχειν μαζὶν μὲ τὴν Στρίγλα σιμὰ στὸ Σανκρί / τὰ ὁποῖα ἄνωθεν πράματα καὶ σπίτια ὁποῦ γροικοῦνται ἐδικὰ του τὰ ἀφήνει εἰς τὰ χέρια τῆς ἁ / δελφῆς του τῆς ἄνωθεν Μαρίας ἂν ἴσως καὶ μισέψην νὰ τᾶχην καὶ νὰ τὰ κρατῇ ἡ αὐτὴν Μαρίνα νὰ / τὰ τρώγην καὶ νὰ τὰ γοντέρην ὡσὰν καὶ τὸν ἴδιο ἕως ὁποῦ νὰ λείπη καὶ ὄντας πέψην ὁ Θεὸς καὶ ἔρθην πά / λι ὁ αὐτὸς μαστρὸ Γεώργιος ἐδῶ εἰς τὴ Ναξία νὰ ἔχην πάλιν τὰ πράματά του ὡς καὶ τὸ πρῶ- τον / ὡσὰν νοικοκύρης τος εἰ δὲ πάλιν ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ τύχην του θά-

ατος τοῦ αὐτοῦ μαστροῦ / Γεωργίου τ' αὐτὰ ἄνωθεν πράματα ὅλα τὰ ἀφήνειν τῆς
εγομένης Μαρίνας τῆς ἀδελ / φῆς του νὰ εἶναι ἐδικάν της κάνοντας [[της]] καὶ
κοντετζιόνε οἱ δύοον τος ἡγου ὁ μαστροῦ Γεώργης καὶ ἡ Μαρί / να ὅτιν ἂν ἀποθάνη
εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος χωρὶς κληρονόμους νὰ κληρονομᾶται εἰς περ τοῦ ἄλλουν
τος ἡγου ὁ Γεώργης νὰ κληρονομᾶ τῇ Μαρίνα καὶ ἡ Μαρίνα τὸν Γεώργην. Ἀκόμα
τάζει της καὶ ἂ / πὸ πᾶσαν μασαρία ὅ,τιν εἶναι τῆς χρειᾶς κατὰ τὴν κοντετζιόν της
ἀλλή πάλι κάνει της / καὶ ἄλλην κοντετζιόν ὅτιν σὲ ὅ,τιν τῆς ἤταξε νὰ μὴν ἔχην ἐξουσία
μήτε νὰ πουλήσῃν μήτεν / νὰ χαρίσῃν μήτε διὰ τὴ ψυχὴν της νὰ τὰ δώσῃν εἰ μὴ
μόνον δέκα ρεάλια νὰ ἔχην τῆς ἐξου / σίας της νὰ κάμῃ διὰ τὴ ψυχὴν της. Ἀκόμα
λέγειν ὁ αὐτὸς μαστροῦ Γεώργιος πὼς κατὰ τὴν / ὁρδινία ὅπου εἶχεν ἀπὸ τὶς γονέους
του ὅτιν νὰ παντρέψῃν τὴν ἀδελφὴν του τὴν ἄνωθεν / Μαρίνα οὕτως τὴν μπαν-
τρεύειν μὲ τὸν ἄνωθεν Σταμάτην καὶ τάζει της τὰ ἄνωθεν πουρκία / καὶ ὑπόσχεται
ὅτιν ἂν ἴσως καὶ ἤθελε τύχειν κανένα ἐναντίον ἀπὸ τὶς γονέους του ἢ νιτερέ / σσον
διὰ λόγουν τος ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς καὶ τὰ καλάν του νὰ ἀπιλογᾶται καὶ νὰ τὴν
ἐξαν / κουσεύῃν ἀπὸ πᾶσαν ἐναντίον καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιο-
πίστων μαρ / τύρων ξεκαθαίροντας ἀπὸ τῇ μασαρία τοῦ σπιτίου καὶ ροῦχα ὅσα
τῆς λείπου νὰ μὴν ἔχην ὁ μαστροῦ / Γεώργης νὰ κάμῃ μόνο ἡ Μαρίνα ὅπου τᾶχε
νὰ ἀπιλογᾶται ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος μα / στρὸ Γεώργης ὑπὸ χειρός του εἰς
ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

- / — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε ++
/ — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —
/ — Γεώργης Καντζιγιάννης στρέγω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

243

Κουντουβεργία

φ. 137^{r-v}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 7/. Τὴν
σήμερον πέφτου εἰσὲ / συνίβασιν κουντουβεργίας παντοτινῆς ὅτε παναινδεσιμώ-
τατος ἀφέντης πρε / βόστρος πρὲ Φραντζέσκος Λορδᾶς ποτὲ ἀφέντη Ἀντωνάκην
μὲ τὸν κύρ Γεώργιο Θετε / καὶ καὶ δίνει ὁ ἀφέντης πρεβόστρος τοῦ ἄνωθεν Γεωργίου
δύο κομμάτια ἄρμου / ρὰ ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν του εἰς το μέρος τῶν Χαντρινῶ τὰ